

Sygn. akt IX U 1324/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania F. K. (1) /K./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania F. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 28 marca 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo

do emerytury poczynszy od (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1324/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 28.03.2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonemu F. K. (1) (K.) prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., podnosząc w uzasadnieniu, iż do dnia 01.01.1999r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie uznał do okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) od 31.03.1977r. do 31.07.1986r., gdyż przed organem rentowym zeznania świadków nie stanowią środka dowodowego na potwierdzenie okresów pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia wskazując na nieuznany przez organ rentowy okres pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodzony (...), wniosek o świadczenie w postaci emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych złożył w organie rentowym 26.08.2015r.

Ubezpieczony, na 01.01.1999r. posiada łączny staż pracy okresów składkowych i nieskładkowych uznany przez organ rentowy w wymiarze 27 lat, 3 miesiące i 29 dni, w tym 7 lat, 1 miesiąc i 9 dni pracy wykonywanej w warunkach szczególnych

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony od 31 marca 1977r. do 31 lipca 1986r. zatrudniony był w Kombinacie Państwowych Gospodarstw Rolnych (...) Zakładzie (...) w K. na stanowisku kierowcy.

Ubezpieczony pracował jako kierowca osinobusu i autobusu. Ubezpieczony dowodził rano pracowników do pracy z całego powiatu (...). Prace Zakład wykonywał w okolicach R. aż pod powiat (...). Potem ubezpieczony był do dyspozycji kierownictwa. Po południu ubezpieczony rozwoził pracowników do domów. Ubezpieczony dowodził także pracowników na wczasy pracownicze, dzieci na wycieczki, kolonie.

Autobusy i osinobusy, którymi jeździł ubezpieczony miały powyżej 15 miejsc siedzących.

Pracę kierowcy osinobusu i autobusu ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony posiadał prawo jazdy uprawniające go do kierowania autobusami - dawniej to była kat. C i D, a obecnie jest to kat. C, którą posiada od 11.02.1977r.

(dowód: dokumentacja akt osobowych ubezpieczonego, zeznania świadków F. K. (2) oraz J. O. i ubezpieczonego złożone na rozprawie 30 listopada 2017r., protokół elektroniczny nagrania k. 36 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Spór w niniejszej sprawie polegał na ustaleniu, czy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. legitymuje się 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe daje podstawy do uznania, że ubezpieczony spełnia warunki do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, gdyż legitymuje się 15 latami pracy w szczególnych warunkach.

Niewątpliwie bowiem do takiej pracy należy zaliczyć okres pracy ubezpieczonego od 31 marca 1977r. do 31 lipca 1986r. w Kombinacie Państwowych Gospodarstw Rolnych (...) Zakładzie (...) w K., w którym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy osinobusów i autobusów z liczbą miejsc siedzących powyżej 15.

Za takim przyjęciem przemawiają niewątpliwie wiarygodne, bo przekonujące, logiczne i pokrywające się ze sobą zeznania świadków, którzy współpracowali z ubezpieczonym w okresie spornym. Wykonywanie pracy w warunkach szczególnych wynika nadto z zeznań ubezpieczonego, które to zeznania korelują z zeznaniami świadków oraz ze zgromadzoną dokumentacją pracowniczą, z której jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony w okresie jw. zatrudniony był na stanowisku kierowcy, przy bezsporności posiadania przez ubezpieczonego uprawnień do kierowania autobusami od 11.02.1977r.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za okres sporny nie stanowi przeszkody w uznaniu tych okresów za taką pracę. Z pewnością pracownik, który faktycznie wykonywał pracę w warunkach szczególnych, co wykazało postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie, nie może ponosić negatywnych konsekwencji braku odpowiedniej dokumentacji, którą powinien był wydać pracodawca.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż ubezpieczony posiada co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, po uwzględnieniu spornego okresu pracy jw. jako pracy w warunkach szczególnych, określonej w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), w wykazie A, dziale VIII poz. 3, tj. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów.

Zgodnie z treścią przepisu art. 100 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, z zastrzeżeniem ust. 2.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od ukończenia 60 lat, zgodnie z uregulowaniem powołanego art. 100 ust.1.

SSO Maria Olszowska